

Vörös Lobogó

A R.M.P. ARAD-TARTOMÁNYI BIZOTTSÁGA ÉS A TARTOMÁNYI NÉPI DEMOKRATIKUS ORSZÁGOK ÉLCSAPATAI LAPJA.

VILÁG PROLETÁRIAI, EGYESÜLT JELEI

X. évfolyam, 2835. szám 4 oldal, 20 bani 1954. április 1. csütörtök

Lapunk tartalmából:

- Több figyelmet a dolgozók zöld-ségkerlészeti parcelláinak kiosztására. (2. oldal.)
- Az ipar dolgozói a mezőgazdasági termelés növeléséért. (2. oldal.)
- A Szovjetunió minisztertanácsának és az SzKP Központi Bizottságának határozata az 1954—1955. évi gabonatermelés növeléséről a szűzföldök és parlagon heverő földek hasznosítása révén. (3. oldal.)
- A Szovjetunió kormányának jegyzéke Pakisztán kormányához. (4. oldal.)
- A Német Demokratikus Köztársaság kormányának nyilatkozata. (4. oldal.)

A kommunista és a munkáspártok a népi demokratikus országok élcsapatai*)

A népi demokratikus országok kommunista és munkáspártjai nagy tekintélyt vívtak ki a tömegek körében. Ezek a pártok vezették a dolgozók harcát a társadalmi és nemzeti elnyomás alól való felszabadításért, a népi demokratikus rend megteremtéséért, a népgazdaság helyreállításáért és fejlesztéséért. Ezek a pártok jelentik az általánosan elismert vezető és irányító erőt a szocialista társadalom építéséért vívott harcban. Mindig emlékeznek arra a lenini utmutatásra, hogy a párt a néppel, a tömegekkel való megbonthatatlan kapcsolatából meríti erejét, ezért fardadhatatlanul bővíti és erősíti ezt a kapcsolatot, a szocialista tábor országainak népei pedig mindinkább felismerik, hogy erejük a forradalmi pártjaik köré való tömörülésben rejlik.

Az idén rendkívül fontos események történnek a kommunista és a munkáspártok életében. Ezek az események a pártkongresszusok. Nemrég fejezte be munkáját Bulgária Kommunista Pártjának VI. kongresszusa és a Lengyel Egyesült Munkáspárt II. kongresszusa. E kongresszusok a politikai élet és a munka óriási fellendülésének légkörében, a bátor és nyílt bírálat és az önbírálat jegyében zajlottak le. Bulgária Kommunista Pártja VI. kongresszusa összegyezte a szocializmus alapjainak építésében elért sikereket, rámutatott a fogyatékosságokra, fontos feladatokat tűzött ki a dolgozók anyagi és kulturális színvonalának emeléséért, valamint a munkásosztály és a parasztság szövetségének további szilárdítását. A Lengyel Egyesült Munkáspárt II. kongresszusa megállapította a szocialista építésben elért sikereket, összegezte a hat éves terv első négy évében végzett munka eredményeit, s megfoglalta a dolgozók élet-színvonalának további emelésére, a mezőgazdasági termelés növelésére, az ipar fejlesztésére, a közszükségleti cikkek termelésének kiterjesztésére, a munkás-paraszt szövetség erősítésére, a párt harcképességének még nagyobb fokozására irányuló intézkedéseket.

Bulgária Kommunista Pártja és a Lengyel Egyesült Munkáspárt kongresszusán jelen volt a Szovjetunió Kommunista Pártjának küldöttsége, a népi demokratikus országok, a kapitalista és a gyarmati országok kommunista és munkáspártjainak számos küldöttsége; ez a körülmény ragyogóan megmutatta a pártok erősödő kapcsolatát és testvéri együttműködését, a dolgozók nemzetközi szolidaritását és a proletárinternacionalizmust.

A közeljövőben ül össze Németország Szocialista Egységpártjának kongresszusa, amelyre nagy lelkesedéssel készülnek a Német Demokratikus Köztársaság dolgozói.

Ugyancsak ebben az évben lesz a Magyar Dolgozók Pártjának, Csehszlovákia Kommunista Pártjának, a Román Munkáspártjának a kongresszusa és a kínai országok pártkonferencia.

A kommunista és a munkáspártok erősebben, egybeforrottabban és harcképesebben ülnek össze kongresszusukra, mint valaha. Szilárd ideológiai alapjuk Marx, Engels, Lenin és Sztálin legyőzhetetlen forradalmi elmélete.

A kommunista és a munkáspártok további erősödésének, a népi demokratikus országok életének minden területén betöltött lelkesítő és vezető szerepük fokozásának legtehezebb biztosítéka, hogy ezek a pártok minden tekintetben felhasználják a Szovjetunió Kommunista Pártjának gazdag, kimeríthetetlen tapasztalatait. A népi demokratikus országokban a szocializmus alapjainak sikeres építéséhez hatalmasan hozzájárult és hozzájárul a Szovjetunió önzetlen, testvéri segítsége.

A kommunista és a munkáspártok a szocializmus építésében elért sikereik alapján új feladatokat tűznek a népi demokratikus országok kommunista és dolgozó milliói elé. Ezek közt a legfontosabb a szocializmus további sikeres építésének biztosítása, a mezőgazdaság gyors és nagyarányú fellendítése, a közszükségleti cikkek termelésének jelentős bővítése, a munkásosztály és a parasztság szövetségének további szilárdítása, a dolgozók jólétének szakadatlan fokozása, a népi demokratikus államnak és védelmi erejének erősítése.

*) Megjelent a „Tartós békéért” népi demokráciáért! 13. (281.) számában.

A szocializmus építése a néptömegek anyagi és kulturális színvonalának szakadatlan emelkedésével jár. A kommunista és a munkáspártoknak nincs és nem lehet fontosabb gondjuk, mint a nép javáról, a nép állandóan növekvő anyagi és szellemi szükségleteinek kielégítéséről való gondoskodás. Ezért a kommunista és a munkáspártok jelenleg fontos intézkedéseket tesznek, hogy biztosítsák a mezőgazdasági termelésnek és a közszükségleti cikkek termelésének gyors fellendülését.

A népi demokratikus rend alapja és lelküzetlen ereje a munkásosztály és a parasztság szövetsége. A Szovjetunió szocialista építésében szerzett gazdag tapasztalatok, a népi demokratikus országoknak a szocializmus alapjainak építésében szerzett tapasztalatai megcáfolhatatlanul tanúsítják, hogy az új társadalmi rend győzelme csak a társadalom nagy többségét jelentő munkásosztály és parasztság szilárd szövetsége alapján lehetséges. A kommunista és a munkáspártok szent kötelességüknek tekintik, hogy őrizzék és erősítsék ezt a szövetséget. Jól tudják, hogy a munkás-paraszt szövetség erősítése nélkül nem lehet felépíteni a szocializmust. Mindig emlékeznek a nagy Lenin utmutatására, hogy a munkások és a parasztság szövetsége a szocializmus sikeres építésének biztosítéka.

A szocialista építés nagy feladatainak sikeres megoldása a népi demokratikus országokban nem lehetséges a kommunista és a munkáspártok további erősödése nélkül sem.

A kommunista és a munkáspártok ereje sorraik acélos egységében rejlik. A pártegység szüntelen szilárdítása erejük gyarapodásának és harcképességük fokozásának legfontosabb feltétele. Kína Kommunista Pártja központi bizottságának negyedik ülése minden kommunistaifól megköveteli, hogy rendületlenül óvja a párt egységét, lankadatlanul küzdjön a párt egységének megszilárdításáért. Ezt a feladatot napirendre tűzte Bulgária Kommunista Pártjának VI. kongresszusa és a Lengyel Egyesült Munkáspárt II. kongresszusa is. Az egység további szilárdításáért vívott harc abban fejeződik ki, hogy a kommunista és a munkáspártok gondoskodnak a párttagok ideológiai és politikai színvonalának emeléséről, a párttagoknak a proletárinternacionalizmus eszelmében való neveléséről, politikai és munkaaktivitásuk fokozásáról, a hibákkal szemben való engesztelhetetlenségük növeléséről, a párt sorainak tisztaságáról, a párt szociális összetételének javításáról, a párt munkásmagjának erősítéséről. A párt-egység erősítése elkerülhetetlen a párt és a nép mindenféle ellenségeinek mesterkedéseivel szemben tanúsított forradalmi éberség fokozása nélkül.

Az SzKP és sok más kommunista párt tapasztalatai megcáfolhatatlanul bizonyítják, hogy a pártok annál harcképesebbek, minél többen törődnek a párttagok marxista-leninista nevelésével. A marxista-leninista elmélet alkotó elsajátítása a népi demokratikus országok kommunista és munkáspártjai számára a szocializmus építésével kapcsolatos gyakorlati feladatok sikeres teljesítésének legfontosabb feltétele. A kommunista és a munkáspártok figyelem elsősorban az ideológiai munkára, a párttagok és a tagjelöltek eszmi színvonalának emeléséről való gondoskodásra irányul.

A hibák ellen indított harcban a pártoknak erős fegyverük a bírálat és az önbírálat. A kommunista és a munkáspártok buzdítják a dolgozókat, hogy még inkább fejlesszék ki az alulról jövő bírálatot, harcoljanak a bírálat formális kezelése, a bírálat elnyomásának minden megnyilvánulása ellen. Ha nincs bírálat, megszüntetik a nagyképűség, az önelégültség, a bürokratizmus, s felüli fejt az osztályellenesség. A párt sorokban a jól kifejlesztett bírálat és önbírálat erősíti a párt és a nép kapcsolatát, erősíti a pártot és a népi demokratikus államot. Minél jobban kifejlik az önbírálat és az alulról jövő bírálat, annál teljesebben megmutatkoznak a népi demokratikus országok dolgozóinak alkotóerői és képességei, annál gyorsabban haladnak ezek az országok a szocializmus felé.

(Folytatása a 2-ik oldalon.)

Ujitásokkal a belső tartalékok felhasználásáért

Észszerűsítések a „November 7” gyárban

Gyáraink és üzemünk valamennyi dolgozója arra törekszik, hogy könnyítsen munkáján. Tapasztalták, hogy céljukat a legkönnyebben ujitásokkal és észszerűsítésekkel érik el. A „November 7” gyár valamennyi üzemosztályán dolgoznak ujitók, észszerűsítők. Filipescu Traian ifjú technikus a gyár szerszészlegében dolgozik. Az ifjumentés észrevette, hogy a szellőztetés alkalmával a nyersanyagok erjedésénél nagymennyiségű keményítőt huz magával a gőz. Eddig a gőzt szellőztető csöveken az épület tetején vezették ki és ezáltal a gőzzel együtt elpárolgott keményítőt a gyár épületének tetejére ülepedett. Az épület tetejéről nehezen lehetett összedobni a lerakódott keményítőt. Filipescu elvtárs 600 literes vashordót készített, amelyet az Aronov keményítőt szedő készü-

lék szerint helyezett üzembe. A főzőkazánok szellőztető csöveit bevezette a hordóba és így a keményítőt oda rakódik le, a gőz pedig egy másik csövön keresztül távozik. Az új készülék üzembehelyezése naponta átlag 175 liter keményítőt tartalmazó folyadékot takarítanak meg, amelynek 27,45 százaléka tisztá keményítőt tartalmaz.

A gyár rézművesei arra törekednek, hogy minél több anyagmegtakarítást érjenek el munkájukban. A közelmúltban szerkezetet készítettek, amelynek segítségével a hosszú csöveket a leggyorsabban meghegeszthetik. Ezelőtt a hegesztést nehezen végezték, mivel a fémablakot csak nagy fizikai erőfeszítéssel hajlíthatták. Az új készülék elvégzi az anyag keltő hajlítást és így a hegesztőknek csak a hegesztési munkát kell elvégezniük.

Megkönnyítették munkájukat

A „Coopmet” termelőszövetkezet dolgozói számos ujitást alkalmaznak a termelésben. A lakatos osztály munkaközösségének tagjai a közelmúltban észszerűsítést vezettek be, amelynek segítségével meggyorsították és megkönnyítették munkájukat. A régi, használatban vasakból emelőszerveket készítettek, amely az excentrikus préselőnél a volánkerék fel- és leszereléséhez szükséges. Ezt a munkát

eddig nehéz fizikai erőfeszítéssel négy ember végezte. Az új készülék alkalmazásával az emelő irányításához csak egy ember szükséges, az előforduló zavarokat pedig rövid idő alatt helyre lehet hozni. Az ujitások és észszerűsítések napról-napra hozzájárulnak a munka megkönnyítéséhez, a minőség állandó javításához és ezzel a dolgozók életszínvonalának állandó emeléséhez.

87 ujitási javaslat 3 hónap alatt

A „I. Ranghej” szerszámgépgyár dolgozói ebben az esztendőben 87 ujitási javaslatot nyújtottak be, közöttük Marksteiner Ferenc raklárnok és Simonsitz Sándor technikus is benyújtottak egy ujitást. Az általuk készített olvasztólégelyben könnyűszerrel olvasható fel a fémforgács. A folyamat fűtőanyag nélkül, csupán alagyújtással végezhető, s így a fémforgács nem ég el, mint azelőtt, hanem előlbad.

A fémforgácsot eddig hatalmas bálákba kötve vagonban szállították olvasztásra. Az ujitással a megolvadt forgács könnyebben szállítható, kevesebb vagonra van szükség.

Dávid Béla mérnök értékes ujitást nyújtott be az esztérgaágyak felmelegítésével kapcsolatban. Annak érdekében, hogy viszszaemelőleg is ellenőrizhessék, hogy a munkadarab elérte-e a megkívánt hőmérsékletet, különböző színvegyületet állítottak elő. Ezzel bekénik az esztérgapad alkatrészeit. A vegyszer, amellyel bekenték az esztérgapad alkatrészeit, bizonyos hőmérsékletnél más színre változik. Így ellenőrzik, hogy elérte-e az esztérgapad a szükséges, előírt hőmérsékletet. Ezelőtt ezt a munkafolyamatot visszamenőleg nem lehetett ellenőrizni és ezért több esetben selet adódott. Az új készülék segítségével kiküszöbölük a selet-

et és megkönnyebbül az ott dolgozók munkája is.

Bontea Gavril az öntőműben dolgozik. Észrevette, hogy az öntéshez szükséges homokadagolás nehéz fizikai munkát igényel, mivel az adagolást kapátokkal végzik. Arra törekedett, hogy megkönnyítse a homokadagolók munkáját és ez sikerült is. Készítetett szerkezetet, amelyet a mintázó, vagyis formaadó-gép fölé helyezett és ez állandóan adagolja az öntéshez szükséges homokot. Az új készülék alkalmazásával jelentős időmegtakarítást érnek el, mivel az öntő maga nyitja ki a formaadógép felől elhelyezett készülték csapját és így a szükséges mennyiségű homokot a megkívánt időben adagolhatja.

Bolos András technikus újítja a revolverfejet ajánlott az esztérgapadhoz, amely minden párhuzamos esztérgánál alkalmazható. Ennek segítségével négy szerszám befogását biztosítják a géphez. Eddig csak egy szerszámot tudtak a szegnyelkebe befogni és így sok időt igényelt a szerszám kicserélése. Az új készülék segítségével jelentős időt takarítanak meg, mivel, ha az egyik szerszámmal befejezték a munkát, egy kar kinyújtásával a másik szükséges szerszám jön működésbe.

Sokezen látogatják a kisipari termelőszövetkezetek kiállítását

Vasárnap óta különösen népes a Mihai Viteazul tér felé vezető valamennyi utvonál. Munkából hazatérő dolgozók, diákok, háziasszonyok, mind-mind a kisipari termelőszövetkezetek kiállítási csarnoka felé igyekeznek. Városunk és a környező falvak lakói közül egyre többen tekintik meg a termelőszövetkezetek kiváló készítményeit, hogy véleményt alkothassanak arról, hogyan alkalmazzák a gyakorlatban a szövetkezetek dolgozói pártunk Központi Vezetőségének augusztus 19—20-iki bővített plenáris ülésén hozott határozatát, amely a közszükségleti cikkek kibővítésére, a választékos gazdagítására is vonatkozik.

A kiállítás megnyitásának napján reggel 10 órától este 9 óráig 4000 dolgozó kereste fel a kiállítási csarnokot, s a látogatók száma óráról órára növekedett. Az első három napban közel 10.000 érdeklődő lépte át a kiállítási csarnok küszöbét. Ezer meg ezer ember tekint meg a „Május 1” és a „Solidaritáta” asztalosipari szövetkezetek kiváló készítményeit, a szebbnél szebb butorokat, kombinált és hálószerű berendezéseket. Számosan állnak meg a bőripari dolgozók kiállított készítményeinél és gyönyörködnek a gondosan és ízletesen elkészített női és férfi cipőkben. A konfekcióipari termelőszövetkezetek

munkaközösségének készítményeit is elismeréssel dicséri valamennyi látogató. A tavaszi, nyári, őszi és téli női és férfi ruhák, kabátok alkalmas tetszést keltenek. A kiállítás látogatóinak sorából nem egy-szer hangzik fel a tetszésnyilvánítás: — „Igazán nagyon szép”. — „Nézd, az a ruha milyen egyszerű és mégis milyen izékes!” — „Gyönyörű az a kabát!” Mindenki igyekszik emlékeztetni a vésni egy-egy olyan ruha, vagy kabát fazonját, amelyik a legjobban tetszik, amelyik a legszebb.

Nem kevesebb ötletességet tükröznek az „Olelu”, az „Unirea” és a „Varga Katalin” termelőszövetkezetek által kiállított készítmények sem. Minden látogató figyelemmel megragadják a manométerek, orvosi műszerek, az édesipari termékek, a szebbnél-szebben felöltöztetett babák és egyebek.

Es mindazok, akik a kiállítási csarnokot elhagyják, ezzel a gondolattal lépnek ki a szabadba:

„Holnap, vagy holnapután, ha lesz időm, ismét eljövök.”

Minden látogató úgy érzi, hogy még nem látott elegendő, noha nagyon figyelmesen nézte a kiállított tárgyakat.

A kommunista és a munkáspártok a népi demokratikus országok élcsapatai

(A vezércikk folytatása.)

A pártvezetés legfőbb elve a kollektivitás elve. Csak a pártvezeték kollektív munkája biztosíthatja határozatainak helyességét, óvhatja meg a pártvezeteket a hibáktól és a torzításoktól, az egyes személyek önkényeskedésétől. A kommunista és a munkáspártok azt a feladatot tűzik pártvezeték elé, hogy fokozottabban gyakorolják a kollektivitás elvét a munkában, s erősen küszöböljenek ki minden, ami ebben a gyakorlatban gátolja őket, küszöböljék ki a káros személyi kultusz minden megnyilvánulását.

A pártok erejének és egybeforrottságának feltétele a párt öntudatos vasfegyelmé, amely egyaránt kötelező minden kommunisra: mind a vezetőkre, mind az egyszerű párttagokra. Erősíti a pártfegyelmet a pártvezeték teljesítésének határolás és állandó ellenőrzése, a kommunista egyéni felelősségének fokozása a rájuk bízott munkaért, a pártkaderok állandó ellenőrzése munkájuk gyakorlati és politikai tulajdonságaik szerint.

A népi demokratikus országok békés építők munkájával foglalkozó dolgozói létezőknek tekintik a béke megőrzését és megszilárdítását. Az európai és az ázsiai népi demokratikus államok kommunista és munkáspártjaik vezetésével minden erejükkel támogatják a Szovjetunió békeszerető külpolitikáját, a Szovjetunióval szoros testvéri egységben harcolnak a békeért. A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és az összes népi demokratikus országok megbízhatatlan barátsága, törekvéseik egysége a béke és a demokrácia táborának megingathatatlan alapja, a világ béke hatalmas támasza.

A népi demokratikus országok kommunista erőitik pártjaik harcoképességét, soraik egységét, a néppel való kapcsolataikat, állhatatosan megtartják és gyakorlatilag alkalmazzák a pártélet lenini szabályait, s még jobban öregbítik azt a tekintélyt, amelyet a kommunista és a munkáspártok, a népi demokratikus országok dolgozóinak élcsapatai a szocialista larsadalom építéséért, a békeért folyó harcban kivívtak.

Közlemények

A CEC aradi kirendeltsége vasárnap, április 4-én délelőtt 10 órakor az Állami Színházban ünnepélyes külsőségek között rendezte az 1954. évi első negyedre vonatkozó nyereségek huzását.

Az ünnepséget gazdag kulturműsor egészíti ki, amelyen a PTTR aradiartományi igazgatóságának kultúrszervezője, valamint az Állami Színház művészei közül Romeo Lázárescu és Nicu Antoniu lépnek fel.

AZ ORVOSTUDOMÁNYI TARSASAG aradi fiókja, a tartományi egészségügyi szakszervezettel együttműködve pénteken, április 2-án délután 7 órakor a Poliklinika nagytermében rendkívüli ülést tart, amelynek előadójá Dr. Zicher József.

A „I. Ranghe” szerszámgépgyár dolgozói pár hónapja kezdtek hozzá a szerszámgépek termeléséhez. Szocialista versenyt folytatnak mindazokkal a vállalatokkal, amelyek a mezőgazdaság támogatására vállaltak kötelezettséget. Eddigi eredményeik azt bizonyítják, hogy a versenyben az első közé kerültek.

Nagymennyiségű és kitűnő minőségű cserealkatrészeket: szupportokat az indítókarhoz és a hengerekhez, fogaskereket és egyebeket gyártanak az IAR és a KD 35 típusú traktorok számára. A januárban és februárban vállalt cserealkatrész-tervet teljesítették és az egyes alkatrészeknél túl is szárnyalták. Márciusban még szebb eredményeket értek el. Tervei felül több mint 700 alkatrészt gyártottak és a márciusra szóló rendeléseket 23-ig 80 százalékban elkészítették.

„A mi ügyünk...”

Néhány napja Balogh János, a „I. Ranghe” gyár élcsapata-vezetője nem találta helyét. Egyetlen olyan, a lapokban megjelent cikk olvasását sem mulasztotta el, amely a mezőgazdaságról szólt. Majdnem egy teljes délutánt töltött el a mezőgazdasági határozat tanulmányozásával. Elolvasta egyszer, kétszer, s újra kezdte azokkal a részletekkel, amelyeket nem értett meg világosan.

„Tehát nagy harcot kell vívunk a mezőgazdaság fellendítéséért. Ez a mi ügyünk...” Hosszasan elgondolkozott, s másnap reggel bekopogott Molnár Ervin elvtárs, pártalapszervezeti titkár irodájának ajtaján.

— Mi szél hozott, Balogh elvtárs? — fogadta a titkár.

— A tavasz szele — vágta rá mosolyogva Balogh János. — Arra gondoltam: mi lenne, ha falura küldenék valamelyik gépállomáshoz, vagy állami gazdasághoz.

A titkár mosolygott.

— Mi az, mi van veled? Nem szeretsz már a gyárunkban dolgozni? — élvelődött Balogh Jánossal.

— Dehogynem! De úgy érzem, most ott a helyem...

Több figyelmet a dolgozók zöldségkertészeti parcelláinak kiosztására

Pártunk és kormányunk a dolgozók élet-színvonalának szüntelen emelése céljából határozatot hozott a burgonya és a zöldségfélék termesztésére szolgáló egyéni földparcelláknak a munkások és tisztviselők között történő kiosztására. Ennek a határozatnak gyakorlati alkalmazása a vállalatok és intézmények vezetőségei segítségével szép eredményekre vezet, amint ezt az elmúlt évek példái is bizonyítják.

Hoffmann József, a „Vörös Trikkó” gyár élcsapata-vezetője az elmúlt évben is igényelt földparcellát, amelyen kerti veteményeket termesztett. Így látta el családját a szükséges zöldséggel és főzelékfélékkel. Számos hasonló példa igazolja, hogy azok a munkások és tisztviselők, akik földet igényeltek és azt helyesen művelték meg, nem voltak kénytelenek piacon vásárolni a főzelék- és zöldségféléket.

Az arad városi néplapács végrehajtó bizottsága a városi pártbizottság irányításával tervet készített a párt és a kormány határozatának gyakorlati alkalmazása érdekében. Számbavette a város közelében elterülő megműveletlen területeket és az üres telkeket, amelyeket együttműködve a tartományi szaktanáccsal, az üzemek és intézmények dolgozói között osztottak szét.

Az üzemek és intézmények munkásai és tisztviselői örömmel fogadták pártunk és kormányunk határozatát. A pártalapszervezetek és az üzemi bizottságok felvilágosították a dolgozókat a határozat gyakorlati alkalmazásának fontosságáról és az ebből származó előnyökről. A dolgozók között végzett politikai munka eredményeképpen városunkban a dolgozók széles tömegei igényelték földparcelláikat. Eddig közel 5000 dolgozó igényelt földterületet burgonya, hagyma, paradicsom és más kerti vetemények termesztésére. A „December 30”, a „Vörös Lobogó”, a „Coopmetal”, a „Fierarul”, a „Vörös Trikkó”, a „Libertatea”, a „I. Ranghe” és más vállalatok dolgozóinak megbízottai túlnyomó részben megkapták már a néplapács által kiosztott földparcellákat. Számos üzemi adminisztratív vezetősége a föld átvevője után hozzájárult annak kikapcsolásához.

Teljesítették hazafias kötelezettségüket

Magyarpécska község dolgozó parasztjai nem mulasztják el állam iránti kötelezettségük teljesítését. Számos dolgozó paraszt már teljesítette az első negyedére előirányzott hus- és tejkvótáját, kötelezettségét. Kurunczi János 5 hektáros dolgozó paraszt már rendezte az 1954. év első felére

sához. A cukorgyár üzemi bizottsága például a gyár traktorával 127 dolgozó részére szántotta fel az igényelt földterületet. Az üzemi bizottság beszerezte a dolgozók számára szükséges vetőmagokat, a velőburgonyát és ezt részben ki is osztották. A „Fierarul” gyár és a „Vörös Lobogó” üzem, valamint az aradi gépjáratöközőmunkások miután átvették a földparcellákat, elhatározták, hogy egy tagban, traktorral szántalják fel a földet. Szép András, Finster János, Kató András, Betegh László és mások már be is vetették parcelláikat.

A kedvező időjárás ellenére azonban néhány üzemi adminisztratív vezetősége nem fordított gondot a földparcellák kiosztására és felszántására. A „December 30” üzemi szakszervezeti bizottsága, noha már megkapta a dolgozók által igényelt földterületet, nem gondoskodott idejében annak felszántásáról, kiosztásáról. Csak most irányították az igényelt föld felszántására, amikor más üzemek dolgozói már be is vetették parcelláikat. Hasonló a helyzet a „Libertatea” gyár üzemi bizottságánál is. Ebben az üzemben 125 dolgozó igényelt földparcellát, azonban az adminisztratív vezetőség és az üzemi bizottság még nem osztotta el a földet a dolgozók között. Ezért a föld még mindig felszántatlan és bevetetlen.

Dolgozó parasztjaink tartományiszerte nagy lelkesedéssel és fokozott lendülettel végzik a tavaszi vetést és harcol a felelt agrotechnikai módszerek alkalmazásáért. Idejében vetnek, hogy bőséges termést biztosítsanak. Üzemünk és intézményünk dolgozói, akik zöldségfélék termesztése céljából földparcellákat igényeltek, szintén bő termést akarnak elérni, s ezért az üzemek és intézmények vezetőségei és üzemi bizottságai a pártalapszervezetek és pártbizottságok irányításával és ellenőrzésével biztosítják haladéktalanul mindazokat a feltételeket, amelyek lehetővé teszik a dolgozók számára, hogy földparcelláikat idejében bevetessék. A kiosztott földparcellákat kellő utmutatással, hozzáértéssel kell gondozni, mert csak így biztosíthatnak bő termést üzemünk és intézményünk dolgozói számára.

előirányzott hus- és tejkvótáját, valamint adóját is. Hasonlóan, kitüntek a hus- és tejbemelési kötelezettség teljesítésében Kiss József és Tóth István dolgozó parasztok.

Deményi Mária, levelező

A Fl. Rosie UTA Aranyosgyéresen játszik

Az országos labdarúgó bajnokság harmadik tavaszi fordulójára kerülésén az „A”-csoport mérkőzése során az aradi textilgyáriak ismét idegenben mérkőztek: ezúttal Aranyosgyéresre látogatnak el, ahol az ottani Metálul lesz az aradi csapat ellenfele. Aradon újból „B”-csoportbeli mérkőzéseket játszanak: két nagyváradi csapat vendégszerepel Aradon. Az ifjúsági bajnokságban ezúttal egyetlen mérkőzés szerepel aradi pályán. A program a következő:

„A”-csoport: Locomotiva Bukarest—Hadsereg Központi Ház, ICO Nagyvárad—Dinamo Bukarest, Metálul Aranyosgyéres—Fl. Rosie UTA, Metálul Vajdahunyad—Dinamo Szilágyváros, Stiinta Kolozsvár—Flacara Ploesti, Locomotiva Temesvár—Minerul Petrozsény, Locomotiva Marosvásárhely—Stiinta Temesvár.

„B”-csoport: Progresul Szatmar—Fl. Rosie Kolozsvár, Avintul Szászrégen—Dinamo 6 Bukarest, Locomotiva Arad—Metálul Nagyvárad, Constructorul Arad—Locomotiva Nagyvárad, Metálul Nagybánya—Metálul Resica, Flacara Medgyes—Minerul Lupény. Ifjúsági bajnokság: Fl. Rosie UTA—Constructorul Arad, Metálul Resica—Locomotiva Arad, ICO Nagyvárad—Locomotiva Temesvár.

Az aradi Stiinta röplabdázóinak jó szereplése

Az aradi Stiinta jóképességű röplabdacsapata Bukarestben vendégszerepelt és csak küzdelem után 3:1 arányban maradt alul a bukaresti Dinamoval szemben. Az aradiak a Hadsereg Központi Ház, Locomotiva Bukarest és Dinamo Bukarest után a negyedik helyen vannak a táblázaton, megelőzve a bukaresti Progresult, a temesvári Stiintát és más csapatokat. Vasárnap az aradiak a kolozsvári Stiinta együttesét látják vendégül.

Tornaversenyek Aradon

A Metálul Fl. Rosie a Világifjúsági Hét dísztevére versenyt rendezett, amelyen 32-en vettek részt. Az eredmények: Csapatban: 1. Metálul Fl. Rosie 304,75 pont, 2. Metálul „I. Ranghe” 245,90 pont, 3. Fl. Rosie UTA. Egyénileg: 1. Detesán Ioan (Ifj. iskola) 53,30 pont, 2. Cernusca Lazar (Metálul Fl. Rosie) 53,10 pont, 3. Radu Mirocea (Metálul Fl. Rosie) 51,45 pont.

Az iskolai tornabajnokság tartományi szakaszán 32 fiú- és 24 leányversenyző vett részt és az eredmények:

Csapatverseny, fiúk: Fiulceum 269,84 pont, 2. CFR szakiskola 138,84 pont, 3. Menedi szőlészeti iskola 125,16 pont. Leányok: 1. Magyar vegyes liceum 349,10 pont, 2. Lippai vegyes liceum 118,20 pont, 3. Nagylaki szőlészeti pedagógiai iskola 113,68 pont. Egyénileg, fiúk: 1. Radu Mirocea 37,38 pont, 2. Galos Dorcel 35,98 pont, 3. Balas Ioan 35,03 pont (mindhárom fiulceum). Leányok: 1. Szántó Márta 52,25 pont, 2. Angel C. 50,35 pont, 3. Krolsa E. 48,15 pont (mindhárom magyar vegyes liceum).

Az ipar dolgozói a mezőgazdasági termelés növeléséért

Itt a tavasz. Dolgozó parasztjaink lelkes harcot indított a bőséges termés biztosításáért. Hazánk dolgozó népének — a párt és a kormány köré felzárkózva — nagy küzdelmet kell vívnia ezen a tavaszon: döntő lépést kell megtennie a mezőgazdasági termelés hektáronkénti hozamának növelése, a mezőgazdaság viszonylagos elmaradottságának felszámolása terén. Üzemünk dolgozói mindent megtesznek népiünk nagy ügyéért, a mezőgazdasági termelés fokozásáért. Országunk mezőgazdasági gépgyárainak növelik a termelést. Sok jó szakmunkás, technikus, gépész, mérnök megy most falura segíteni a gép- és traktorállományokat, állami gazdaságokat a gépek és technikai felszerelések kezelésében és karbantartásában. Azokban az üzemekben, ahol erre lehetőség van, különböző cserealkatrészeket és mezőgazdasági kézi szerszámokat gyártanak. Így harcol hazánk ipari munkássága, hogy segítséget nyújtson szövetségeseinek, a dolgozó parasztságnak és egész népiünknek a bőséges élet megteremtésében.

Az aradi „I. Ranghe” szerszámgépgyár munkaközössége is sokoldalúan támogatja a falvak dolgozóit.

A szavakat annyi lelkesedéssel mondta, hogy a titkár megértette: Balogh János végleg és visszavonhatatlanul határozott. Újra elmosolyodott és csak ennyit mondott:

— Rendben van, Balogh elvtárs. Igazad van. A kommunisáknak példát kell mutatniuk.

Balogh János ért a traktorokhoz. Eredetileg motorszerező volt. A gyárban csak azért dolgozott gyalu- vagy marógépen, mert erre volt szükség. Becsülettel végezte ezt a munkát is. Naponta két normát, vagy még többet is teljesített: februári normáját például 145 százalékkal szárnyalta túl.

Miután határozott és kérését bejelentette a titkárnak, még vidámabban kezdett munkához. Szakértő kézzel, figyelmesen állította be a Lengyel Népköztársaságban készült gyalugépen a késeket a gépre helyezett két esztergapadány megmunkálására. Megindította a gépet és gondolatokba merült. Azon tűnődött, hogy miként fog majd ott dolgozni.

Később Póta Ferencel beszélt, a szerszámműhely dolgozójával.

— Olvastad a határozatot, Balogh elvtárs? — kérdezte Póta.

— Olvastam — válaszolta — s figyeltem, mit kérdez még Póta.

— Mit gondolsz, nem volna jó falura menni, segíteni a dolgozó parasztoknak?

— De igen. En már beszéltem is a titkárral. Beleegyezett, hogy falura menjek.

Póta Ferenc örömmel fogadta a bejelentést s arról beszélt, hogy ő is hasonlóan cselekszik. Megkérdezte még Baloghtól:

— Mit szól majd a feleséged? Beszéltél már vele?

— Még nem, de jól ismerem az asszonyt, mindig egy a gondolatunk. Biztosan megérti ő is, hogy milyen nagy szükség van a szakemberekre falun — vágta rá határozottan Balogh János.

Póta Ferenc még mindig nem nyugodott meg, tovább faggatta:

— Tudod már hová mész? Mit gondolsz, milyen lesz majd ott?

Balogh ezalkalommal is határozott választ adott.

— Ugy tudom, a nagyszentmiklósi állami gazdaságra megyünk. Ami pedig az ottaniakat illeti, afelől ne aggódj, egészen biztosan szeretettel fogadnak.

Balogh János még aznap beszélt feleségével. Az asszony eleinte szívszorongás-

sal gondolt a költözésre. „Itt hagyjuk kicsiny, de kellemes otthonunkat? Mi történni hathónapos fiacskákkal?” — gondolta. Hamarosan azonban ezt a kérdést is megtárgyalták. Ugy határoztak, hogy egyelőre csak János megy ki, s amint megfelelő lakást kap, kiköltözik a család. Baloghé is megnyugodott. Később arról beszélt férjével, hogy falun milyen jól gazdálkodhat majd. Konyhakertészetet létesítenek a ház körül, sertést hizlalnak és szárnyasokat nevelnek.

A kommunisák példájára...

A 24 esztendőes Munteanu Stefan IMSz tag, a „I. Ranghe” gyár anyagraktárában dolgozik. Katonaideje letelte után került a gyárba.

A napokban, amikor Constantin Gheorghe elvtárs, az IMSz bizottság titkára meglátogatta munkahelyén, így szólt hozzá:

— Titkár elvtárs, úgy hallottam, hogy gyárunkból többen, elsősorban a kommunisák, kériék: helyezték őket falura. Az a véleményem, hogy nekünk, IMSz tagoknak követnünk kell példájukat.

— Helyes. Mit javasolsz, Munteanu elvtárs? — kérdezte a titkár.

— Szeretnék falura menni, hiszen én tulajdonképpen traktoros vagyok. Ertek a traktorjavításhoz is. Biztosan hasznos munkát fejtethetek majd ki.

Az IMSz titkár karonfogta Munteanút és így válaszolt:

— Gyere, beszéljünk a pártalapszervezet vezetőségével.

Munteanu Stefan Tabacaru Iosif elvtársnak, a pártalapszervezet bürotagjának is elmondotta kérését. Másnap Munteanu Stefan is ott volt azon a megbeszélésen, amelyre a pártalapszervezet büroja meghívta a kilenc munkást, akik néhány nap múlva az első csoporttal indulnak a nagyszentmiklósi állami gazdaságra. Itt találkozott többek között Balogh János és Póta Ferenc párttagokkal, akikkel együtt örömmel siet a dolgozó parasztság megsegítésére...

Szabó János
Hegedűs István.

A Szovjetunió minisztertanácsának és az SzKP Központi Bizottságának határozata az 1954-1955. évi gabonatermelés növeléséről a szűzföldek és parlagon heverő földek hasznosítása révén

MOSZKVA. (Agerpres). — A szovjet sajtó közli a Szovjetunió minisztertanácsának és az SzKP Központi Bizottságának határozatát „Az 1954-1955. évi gabonatermelés növeléséről a szűzföldek és parlagon heverő földek hasznosítása révén”.

A határozat hangsúlyozza, hogy a gabonatermelés fokozása szempontjából, a hektárhozam növelése mellett — az ország minden vidékén — nagy jelentősége van a gabonaterület kibővítésének, a szűzföldek és a parlagon heverő földek megművelésével. Kazahsztán, Szibéria, az Ural, a Volga-vidék kerületeiben és részben Észak-Kaukázus kerületeiben óriási kiterjedésű termékeny fekete- és gesztenyebarna talajú megműveletlen földek vannak; ezeken minden nagyobb beruházás nélkül gazdag termést lehet elérni.

A Szovjetunió minisztertanácsa és az SzKP Központi Bizottsága fontos állami feladatul tűzi ki a Szovjetunió földművelésügyi minisztériuma, a Szovjetunió szovhozügyi minisztériuma, a kazahsztáni, szibériai, urali, a volgavideki és az északkaukázusi párt-, szovjet- és mezőgazdasági szervek, a vidékek GTA-i, kolhozai és szovhozai számára, hogy a szűzföldek és eddig parlagon heverő földek hasznosításával 1954-1955-ben legalább 13 millió hektárral növeljék gabonaterületüket és 1955-ben 1100-1200 millió pud gabonát takarítsanak be e területekről. Ebből a mennyiségből 800-900 millió pud árugabona kell hogy legyen.

A határozat részletes intézkedéseket tartalmaz az SzKP KB 1954 március második plenáris ülése határozatainak gyakorlati megvalósítására.

A Szovjetunió földművelésügyi minisztériuma, a Szovjetunió szovhozügyi minisztériuma, az OSzSzsZK minisztertanácsa, a Kazah SzSzk minisztertanácsa, a szibériai, az urali, a volgavideki és az északkaukázusi tartományi és területi végrehajtó bizottságok kötelesek egy hónapon belül közölni a rajonokkal, GTA-kkal, kolhozokkal és szovhozokkal, a szűzföldek és parlagon heverő földek 1954. évi felszántásával kapcsolatos feladatokat, hogy 1955-ben be lehessen vetni e földeket. Minden kolhoz, szovhoz és GTA számára konkrét tervet kell kidolgozni e földek hasznosítására.

1954-ben és 1955-ben a Szovjetunió szovhozminisztériuma, az OSzSzsZK miniszter-

tanácsa és a Kazah SzSzk minisztertanácsa köteles buza, köles, zab, tengeri és más gabonafélék termelésére, részben napraforgó termelésére is szakosított új nagyüzemi gabonatermelő szovhozokat szervezni. Az összes munkálatokat teljesen gépesíteni kell.

A szovhozok és kolhozok gabonatermelésének kiterjesztése végett a határozat értelmében az illetékes szerveknek legkésőbb 1954 június elejéig ki kell jelölniük a földtáblákat, ki kell választaniuk a legtermékenyebb szűzföldeket és parlagon heverő földeket a kevésbé termékeny kaszálók és legelők közül, mégpedig a népesebb helyek közelében.

A határozat kimondja, hogy az új gabonaszovhozok megszervezéséhez szükséges földeket és a meglévő szovhozoknak és kolhozoknak juttatandó új területeket az állami földalaphól kell kijelölni.

A határozat kötelezi a szövetségi köztársaságok kommunista pártjainak központi bizottságait, az SzKP területi és tartományi bizottságait, a köztársaságok minisztertanácsait, a területi és tartományi végrehajtó bizottságokat, a Szovjetunió mezőgazdasági minisztériumát, a Szovjetunió szovhozügyi minisztériumát, az összes pártszervezeteket, szakszervezeteket és Komszomol-szervezeteket, hogy válasszanak ki vezető beosztásban dolgozó szakembereket és szakképzett munkásokat és irányítsák őket széleskörű felvilágosító munka alapján 1954-ben az új földeket megművelő szovhozokba és GTA-kba.

A dolgozók kiválasztását és szervezett beosztását azokra a vidékekre, ahol az új földeket művelés alá veszik, a párt és a kormány által kijelölt fontos feladat teljesítésének, nagy hazafias akciónak kell tekinteni.

A határozat egész sor konkrét utasítást tartalmaz a szűzföldek és parlagon heverő földek megművelésére küldött dolgozók anyagi körülményeinek megjavítására. A Szovjetunió földművelésügyi minisztériuma és a Szovjetunió szovhozügyi minisztériuma köteles 1954 július 1-ig szervezett tanfolyamokon 14 ezer traktorost kiképezni. Ebből a célból tanfolyamokat kell szervezni a legjobb GTA-k és szovhozok keretében, a kiképzésben részt vevő dolgozókat pedig ki kell vonni a termelésből.

A határozat a továbbiakban konkrét intézkedéseket jelöl ki a kolhozok, kolhozparasztozok, a GTA és szovhoz dolgozók anyagi érdekességének fokozására, az új földek

hasznosítására vonatkozó terv teljesítésében és a bőséges gabonatermés elérésében.

A begyűjtésügyi minisztérium köteles megfelelő beruházásokat eszközölni és rendelkezésre bocsátani a szükséges felszerelést. Új begyűjtési központokat, elevátorokat és gabonaraklákat kell építenie a minisztériumnak, hogy teljes mértékben biztosítsa a kolhozok és szovhozok által az új földeken termelt gabona átvételét.

A határozat kijelöli más minisztériumok, gazdasági és közérdekű szervezetek feladatait is.

A Szovjetunió minisztertanácsának és az SzKP KB-nak határozata végül hangsúlyozza, hogy az új földek hasznosítására vonatkozó terv sikeres teljesítése elsősorban a pártszervezetektől, a szovjet és gazdasági szervezetektől függ. Operatív módon és konkrétan kell vezetniük ezt a nagy akciót. Sok függ a GTA-k és a szovhozok szervezési-technikai felkészültségétől is és attól, hogy hogyan mozgósítják a kolhozparasztozokat a GTA-k és a szovhozok munkáinak feladatainak teljesítésére.

A Szovjetunió minisztertanácsa és az SzKP KB állami fontosságú ügynek tekintik a szűzföldek és ugarföldek értékesítését az egész mezőgazdasági termelés alapja — a gabonatermelés — jelentős fokozása szempontjából és kötelezi a párt, a szovjet, a szakszervezeti és a Komszomol-szervezeteket, fejtsenek ki felvilágosító munkát a mezőgazdasági gépesítők, a szakemberek és a mezőgazdasági vezetőkérdések körében, hogy vonják be ebbe az akcióba azokat, akik önként, állandó jellegű munkára öhajlanak vállalkozni az új földeken.

A felvilágosító munkában fel kell használni a sajtót, a rádiót, a filmet, valamint a propaganda és agitáció más eszközeit.

A minisztertanács és az SzKP KB felszólítja a kolhozparasztozokat, a GTA-k és szovhozok munkáit, hogy vegyenek tevékenyen részt az új földek megművelésében.

A Szovjetunió minisztertanácsa és az SzKP KB felszólítja az összes falusi kommunistákat és komszomolistákat, az összes kolhozparasztozokat, a GTA-k és szovhozok összes munkáit, hogy terjesszék ki széles körben a szocialista munkaversenyeket a gabonatermelés hatalmasarányú fellendítésére, nagy terméshozamok elérésére az összes mezőgazdasági növények terén, az állattáplálék szüntelen gyarapítására és az állattenyésztés hozamának növelésére.

Kollektivistáink harca a bőséges termésért

A borosjenői kollektív gazdaság tagjai örömmel fogadták a kukorica, burgonya és cukorrépa kiváló természtől országos értekezletének felhívását és elhatározták, hogy az 1954. évben következetesen harcolnak a mezőgazdasági termények hozamának növeléséért.

A kollektivisták jarovizált burgonyát vetnek, ezenkívül 200 négyzetméteren melegágyakat készítettek, amelyekből a palánták nagyrészt már ki is tűttek. Ezekben a munkálatokban kiűntek Jurca Moise és Kocka Károly kollektivisták. A kertészeti brigád tagjai elvetették a sárgarépat, a korai cukorborsót és más kerti veteményeket. Hozzáértéssel lelkiismeretes munkát végeztek Keresztes Katalin, Perlaki Anna, Dudás Anna és Takács Katalin kollektivisták.

Deme'er Pál,
levelező.

A magyarpécskai „Petőfi Sándor” kollektív gazdaság tagjai alaposan felkészültek a tavaszi vetési kampányra. A vezetőtanács jól szervezte meg a munkát, brigádként felosztotta a termelési tervet, biztosította a szükséges mezőgazdasági felszerelést és vetőmagot.

A kollektivisták lelkesen végzik a vetést, mert tudják, hogy csak az idejében végzett munka után várhatnak jó eredményeket. A kollektív gazdaság mező brigádjai elvetették öt hektár mákot, tíz hektár takarmányborsót, négy hektár cukorborsót, öt hektár mustárt, 16 hektár napraforgót, 17 hektár cukorrépat és más növényeket. A kollektivisták szocialista verseny keretében harcolnak a vetés mielőbbi befejezéséért. A 4. számú brigád élenjár a munkában, de a 2. és 3. számú brigád tagjai sem akarnak lemaradni. Különösen kiűntek Hanyetz János, Koncek János, Molnár Gáspár, Meszter István, Ludnai András, Szijgyártó István és Ilju Varga Ferenc kollektivisták, akik öntudatos és lelkiismeretes munkát végeztek.

Bartos Dénes,
levelező.

A zimándujfalui „Bernát Andor” kollektív gazdaság vezetőtanácsa alaposan megszervezte a tavaszi mezőgazdasági munkálatok elvégzését. Brigádokra és csoportokra osztotta fel a termelési tervet, s így minden kollektivista ismeri napi és heti feladatát.

A szentannai gép- és traktorállomás segítségével a kollektivisták százszázalékban felszántották a földterületet, elvetették 14 hektár zabot, 20 hektár árpat, 2 hektár cukorborsót, 6 hektár cukorrépat, 2 hektár takarmányrépat, 3 hektár napraforgót és 5 hektár búkkönyt. A traktorosok közül különösen kiűnt Szilveszter Vince, Bumgertner Mátys, valamint Spier Mihály, Mislai András, Szikora Sándor és más kollektivisták.

Juhász Erzsébet,
levelező.

A lippai „I. L. Caragiale” kollektív gazdaság tagjai teljes lendülettel végzik a vetést. Eddig elvetettek 3 hektár cukorrépat, 3 hektár takarmányrépat, cukorborsót és más növényeket. A kollektív gazdaság tagjai a vetési munkálatokkal párhuzamosan 13 hektár gyümölcsöst tisztítottak meg a hernyóktól és permeteztek.

A kollektivisták már a tavasz első napjaiban lelkesedéssel kezdték meg a vetést, azonban munkájukat jelentős mértékben hátráltatja a neudorfi gép- és traktorállomás brigádjának hiányos tevékenysége. Ugyanis a neudorfi GTA traktorai, mire kiértek, elromlottak és használhatatlanná álltak a kollektív gazdaság udvarán. Március 27-én még egy traktort küldött a GTA, azonban ez sem kezdte meg a munkát, mert a traktorosok különböző kulcsokat és szerszámokat elmulasztottak magukkal hozni. Ez a felelőtlenség, amely a neudorfi gép- és traktorállomás vezetősége részéről megnyilvánult, hátráltatja a kollektivisták munkáját.

A neudorfi gép- és traktorállomás vezetőségének ellenőriznie kell a traktorokat még mielőtt kiküldik a kollektív gazdaságba és a már észlelt hiányosságokat mielőbb ki kell küszöbölni, hogy a lippai kollektív gazdaság tagjai is zavartalanul végezhesék a tavaszi mezőgazdasági munkálatokat.

Tirpás Mihály,
levelező.

Ukrajna Kommunista Pártjának XVIII. kongresszusa

KIEV. (Agerpres). A TASZSZ közli:

Március 26-án befejeződtek az Ukrajnai Kommunista Párt XVIII. kongresszusának munkálatai. A. J. Kiricsenko, az Ukrajnai Kommunista Párt KB titkára, valamint a kongresszusi küldöttek beszámolóikban hangzottak, hogy az SzKP Központi Bizottságától és a szovjet kormánytól, a nagy orosz néptől és a Szovjetunió valamennyi népeitől kapott óriási segítség révén Szovjet-Ukrajna hatalmas iparral, nagy szocialista mezőgazdasággal és fejlett kultúrával rendelkező köztársasággá fejlődött.

A XVII. kongresszus óta eltelt idő alatt továbbfejlesztett Ukrajna energetikai, vegyi és kohászati ipara.

A jövő évben befejeződik a Kahovka vízerőmű építése.

Az Ukrajnai Kommunista Párt XVIII. kongresszusa abban az időszakban folyt le, amikor a Szovjetunió összes népei megünneplik Ukrajnának az Oroszországgal való újraegyesülése 300. évfordulóját. Az ünnep

tiszteletére az egész nép, a vállalatok munkaközösségei határidő előtt teljesítették megadott tervüket.

A kolhozokban, GTA-kon és a szovhozokban az őszi mezőgazdasági munkákat rövidebb idő alatt és jobb agrotechnikai feltételek mellett végezték el, mint az előző években. A múlt évben 1,9 millió hektárral nagyobb területet szántottak fel, mint 1952-ben. 1953-ban a GTA-k 102 millió hektáron végezték el a szántást, vagyis kétszer akkora területen, mint 1940-ben.

A kongresszuson különleges figyelmet szenteltek az idei tavaszi mezőgazdasági munkálatoknak.

A kongresszuson részletesen megvitatották a közoktatás, a tudomány, irodalom és művészet kérdéseit.

A kongresszus határozatot fogadott el, amelyben kijelöli a köztársaság pártszervezeteinek feladatait az SzKP XIX. kongresszusán, a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének

V. ülészakán, valamint az SzKP KB ezeptemberi plenáris ülésén és az SzKP KB novemberében megtartott plenáris ülésén hozott határozatok teljesítéséért vívott harcban.

Az összes ukrán kommunisták nevében a XVIII. kongresszus biztostja a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottságát, hogy Ukrajna Kommunista Pártja még tömörebben felzárkózik az SzKP KB és a szovjet kormány köré: minden erejét latba veti, hogy becsülettel teljesítse a párt által a kommunizmus építésére kijelölt nagyszerű feladatokat.

A kongresszus megválasztotta Ukrajna Kommunista Pártjának új Központi Bizottságát és Revíziós Bizottságát.

Ezután az új Központi Bizottság plenáris ülést tartott. Megválasztották a Központi Bizottság elnökségét. A. J. Kiricsenket elsőtitkárrá, N. V. Podgornijt másodtitkárrá választották.

Befejeződött a Szakszervezeti Világszövetség végrehajtó bürojának ülészsaka

BECS. (Agerpres). A TASZSZ közli:

A Szakszervezeti Világszövetség végrehajtó büroja március 28-án befejezte ülészsakát. Az ülészsak részvevői elfogadták az SzVSZ-nek a világ dolgozóitól intézett felhívását a közeledő május elseji ünneppel

kapcsolatban. Ugyancsak elfogadták Louis Saillant-nak, az SzVSZ főtitkárnak a nemzetközi helyzettől és a Szakszervezetek III. Világkongresszusa határozatainak teljesítéséről szóló jelentését; továbbá Liu Csanszinnak a jelentését a szakszervezeti jogok

alapvető elveinek elismeréséért és a kalforniai zászlóalról és 1954 május elseje előkészületeiről; Luigi Grassinak a beszámolóját a nemzetközi szakszervezeti szövetségek tevékenységéről és feladatairól.

A Szovjetunió kormányának jegyzéke Pakisztán kormányához

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

V. V. Kuznyecov, a Szovjetunió külügyminiszterhelyettese ez év március 26-án a következő tartalmú jegyzéket nyújtotta át M. Sz. A. Baignak, Pakisztán ideiglenes moszkvai ügyvivőjének:

„Pakisztán kormányának 1953. december 19-i jegyzékével kapcsolatban a szovjet kormány szükségesnek tartja kijelenteni a következőket:

A szovjet kormány 1953. november 30-i jegyzékében felhívta Pakisztán kormányának figyelmét azokra a hírekre, amelyek szerint Pakisztán kormánya tárgyalásokat folytat az Egyesült Államok kormányával arról, hogy Pakisztán területén amerikai katonai repülőtereket létesítsenek és hogy Pakisztán csatlakozzon a középkeleti agresszív katonai tömb megalakításának tervéhez. A jegyzék utalt arra is, hogy a Szovjetunió nem lehet közömbös a hírekkel szemben, amennyiben idegen katonai repülőterek építése Pakisztán területén és Pakisztán csatlakozása az említett középkeleti tömb megalakításának tervéhez, közvetlenül összefügg a Szovjetunió biztonságával.

A pakisztáni kormány utólagos akciói beigazolták a szovjet kormány szóbanforgó jegyzékének megalapozottságát.

Ebből a tényből kiindulva a szovjet kormány nem tekintheti kielégítőnek a pakisztáni kormány a szovjet kormány jegyzékére adott december 19-i választ.

A pakisztáni kormány jegyzéke azt az állítást tartalmazza, hogy sohasem vető-

dött fel az a kérdés, hogy Pakisztán hadászati támaszpontokat bocsásson az USA rendelkezésére. Ezzel kapcsolatban azonban hangsúlyozni kell, hogy Mohammed Ali, Pakisztán miniszterelnöke az „United States News and World Report” című folyóirat ez év január 15-i számában közzétett nyilatkozatában kijelentette, hogy „kivételes állapot esetén” Pakisztán kormánya hajlandó az úgynevezett amerikai segély keretében épített katonai támaszpontokat az Egyesült Államok rendelkezésére bocsátani. A miniszterelnök egyben hozzátette, hogy Pakisztán kormánya a pakisztáni tisztiek kiképzésére magasrangú amerikai katonai tanácsosokat szándékozik befogadni a pakisztáni hadsereg vezérének.

Mint ismeretes, ez év február 25-én Karachiban és Washingtonban egyidejűleg közleményt adtak ki a Pakisztán és az Egyesült Államok között létrejött egyezményről a Pakisztánnak nyújtandó amerikai katonai segélynyújtással kapcsolatban. Pakisztán miniszterelnöke fentemlített nyilatkozatából kitűnik, hogy Pakisztán kormánya ezzel kapcsolatban kötelezettséget vállalt nemcsak arra, hogy katonai támaszpontokat bocsát az Egyesült Államok rendelkezésére Pakisztán területén, hanem arra is, hogy a pakisztáni hadsereget ténylegesen idegen parancsnokság alá helyezi.

Jegyzékében a pakisztáni kormány teljesen megkerüli a szovjet kormány jegyzékében feltett kérdést a Pakisztánnak a középkeleti agresszív tömb megalakításának

tervéhez való csatlakozására vonatkozó tárgyalásokról. Mind a Karachiban és Ankarában ez év február 19-én közzétett pakisztáni-török hivatalos közleményből, mind Pakisztán miniszterelnökének fentemlített nyilatkozatából kitűnik, hogy a Közel- és Közép-Keleten a Szovjetunió és a békeszerető ázsiai népek ellen irányuló katonai tömb alakul. Viszont ismeretes, hogy Pakisztánt semmiféle támadás nem fenyegeti s így tehát egyáltalán nem indokolt az említett katonai tömb megalakítása Pakisztán részvételével.

Sem az, hogy Pakisztán területén katonai támaszpontokat bocsát egy idegen állam rendelkezésére, sem pedig az, hogy csatlakozik az agresszív imperialista erők eszközeül szolgáló katonai tömbhöz, egyáltalán nem szolgálja Pakisztán védelmének érdekeit és egyáltalán nem felel meg az ország igazi nemzeti érdekeinek. Ezek az akciók semmi jót sem hozhatnak Pakisztán népének, amelynek éppúgy, mint a többi népek érdeke a béke fenntartása, függetlenségének megvédése, jólétének fokozása.

A fent kifejtettekkel kapcsolatban a szovjet kormány szükségesnek tartja felhívni a figyelmet arra, hogy Pakisztán részvétele az említett tömbben és támaszpontok átengedése Pakisztán területén az amerikai haderő számára, károsan befolyásolja a szovjet-pakisztáni kapcsolatokat és hogy ezért a helyzetért Pakisztán kormányára hárul a felelősség.

M. Sz. A. Baig kijelentette, hogy a jegyzék szövegét továbbítja Pakisztán kormányának.

A Szovjetunió új varsói nagykövete

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ közli:

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége Mihajlov Nyikolaj Alexandrovicsot nevezte ki a Szovjetunió rendkívüli és meghatalmazott nagykövetévé a Lengyel Népköztársaságba.

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének Elnöksége felmentette G. M. Popovot a Szovjetunió varsói rendkívüli és meghatalmazott nagykövetének tisztéről.

Az indokinaí népi erők újabb sikerei

PEKING. (Agerpres.) — A vietnámi sajtóroda közli, hogy a patetiai népielszabadító hadsereg egységei Takhek-től 60 kilométernyire délkeletre rajtaütéssel megölték az idegenlegió 5. ezredének 1. zászlóalját.

Az ütközet során a patetiai egységek megsebesítettek és foglyul ejtettek 298 elcsékes katonát, közöttük Bartin Chacourt, a zászlóalj parancsnokát és több tisztet. A népi erők nagymennyiségű fegyvert és főszerzest zsákmányoltak.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: április 4-ig: Az ezred leánya. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: április 5-ig: A haza védelmezői. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„HERBAK JANOS” mozi: április 4-ig: A levegő meghódító. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„I. L. CARAGIALE” mozi: április 4-ig: A legyőzhetetlen város. A bukaresti hővihar. Előadások: 3, 5, 7 és 9 órákor.

„UJ IDOK” mozi: április 4-ig: 1. 8. számú román híradó. (Berlini konferencia). 2. 1. számú szovjet híradó. 3. Belovejskai Puscea park. 4. A királyfi és a 7 vitéz (színes rajzfilm). Előadások: 3 órától folytatódólagosan.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): április 2-ig: Solvay titkos iratok. Előadások hétköznap este 7 órákor, vasárnap: 3, 5 és 7 órákor.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mikela): április 2-ig: Varsói bemutató. Előadások hétköznap: este 7 órákor, vasárnap: 2, 4, 6 és 8 órákor.

—O—

AZ ARADI ALLAMI SZÍNHÁZ MOSORA: Csütörtökön, április 1-én este 8 órákor: Ruptura

A Német Demokratikus Köztársaság kormányának nyilatkozata

BERLIN. (Agerpres.) — Az ADN hírlap közli:

A Német Demokratikus Köztársaság miniszterelnökségének tájékoztatói osztálya jeleníti, hogy a Német Demokratikus Köztársaság minisztertanácsa 1954. március 27-én rendkívüli ülést tartott. Az ülésen Otto

Grotewohl miniszterelnök részletesen beszámolt a szovjet kormány nyilatkozatáról, a Szovjetunió és a Német Demokratikus Köztársaság közötti kapcsolatok kérdésében. A miniszterelnök a minisztertanács elé terjesztette a Német Demokratikus Köztársaság

kormány nyilatkozatát és a nyilatkozat indokolását. A minisztertanács egyhangúlag elfogadta a nyilatkozatot a Német Demokratikus Köztársaság szuverenitására vonatkozólag a többi állammal való kapcsolatok terén

A nyugati hatalmak értekezletet tartanak Londonban a kelet-nyugati kereskedelemről

NDON. (Agerpres.) — Anglia, Franciaország és az Amerikai Egyesült Államok képviselői ma értekezletre ültek össze Londonban. Az értekezlet tárgya a kelet-nyugati kereskedelem. Az angol küldöttség vezetője Thorneycroft, kereskedelmi miniszter, a francia küldöttség Maurice Schuman, külügyminiszter, a német küldöttség vezetője Harold Stassen, az úgynevezett „Amerikai segélyügyi bizottság” igazgatója vesz részt az értekezleten.

A nyugati sajtóügynökségek jelentése szerint a vita tengelyében azoknak a „stratégiai” korlátozásoknak a kérdése áll, amelyeknek a nyugati országok exportja van alávetve az amerikai Battletörvény értelmében. Az értekezletet angol kívánságra hívták össze, a normális nemzetközi kereskedelemre kényszerített korlátozások megszüntetése végett.

Az értekezlettel foglalkozó kommentárjában a France Presse hírlap közli, hogy

domi levelezője azt írja, hogy az értekezleten két ellentétes álláspont körvonalai bontakoztak ki. A konzervatív „Sunday Times” leszögezve ezt a tényállást megállapítja, hogy „az angol és az amerikai álláspont nem egyezik”.

Az angol sajtó ez alkalommal hangsúlyozza, hogy Londonban az értekezlettel egyidőben kereskedelmi és pénzügyi tárgyalások folynak Lengyelországgal és Magyarországgal.

Élesedő belső ellentétek az Angol Munkáspártban (Londoni levél)

Az az éles ellentét, amely az Angol Munkáspártban Nyugat-Németország újrafegyverzésének kérdésében keletkezett, nem csupán a párt hivatalos politikájának egy adott vonatkozása elleni lázadást tükröz — a brit külpolitika egész „kétpárti” jellege az, ami ilyen válságba került. Az Attlee—Morrison—Gaitskell-féle vezetés ellenfelei nem csupán a bevanisták sorából kerülnek ki, hanem ma már a volt munkáspárti kormány miniszterei is. Az ellenzékben van a pártvezetőséggel szemben. Chuter Ede, aki a párt jobbszárnyának egyik oszlopa volt, immár szintén a lázadók között van a német újrafegyverzés kérdését illetően, csakugy, mint a hadikiadásokkal kapcsolatban. Az a Wilfred Finbrugh, aki korábban a pártapparátus funkcionáriusa volt és akit abban a hitben juttattak képviselői mandátumhoz, hogy a hivatalos vonalat fogja erősíteni, ma egyike a leghangosabb lázadóknak. Hugh Dalton pedig — aki még ma is abban reménykedik, hogy ő lesz a külügyminiszter, ha majd ismét a munkáspárt alakít kormányt — betegágyából vett részt a lázadás irányításában. Még jelentősebb jelzés az, hogy sok olyan fiatalabb politikus, aki eddig vakon támogatta az Attlee—Morrison—Gaitskell-vonalat, most nyíltan a pártvezetőség ellenzékehez csatlakozott.

A munkáspárti képviselők megszavaztatásával eredetileg nyomatot akartak gyakorolni Franciaországra. Be akarták bizonyítani, hogy ők, mindkét angol párt együttesen támogatja az „európai védelmi közösséget.” Ehelyett azonban a szavazás eredménye csak azt mutatta meg — Franciaország és az egész világban — hogy igen nagy az ellenzék Nagybritanniában Nyugat-Németország felfegyverzésének.

A válság kialakulásához sok tényező járult hozzá. A munkáspárti képviselőkre igen nagy hatással voltak azok a jelenségek, amelyek félreérthetetlenül elárulják az egyszerű párttagok körében uralkodó nyugtalanságot. A legutóbbi választásokon is feltűnt már, hogy a munkáspárt bal-szárnyához tartozó olyan képviselőknek, mint Driberg, Freeman és Bing igen nehéz választókerületekben is sikerült man-

dátumukat megtartani, míg más helyeken a jobbszárnyhoz tartozó képviselők csúfosan kibuktak. Sok „munkáspárti” képviselő érzi, hogy egy új választáson bukás várná rá. Mindenfelé beszélik is már, hogy milyen nagyfokú a közöny a munkáspárt soraiban Nemrég megtörtént például, hogy egy nagy reklámmal beharangozott gyűlésen egy jobboldali volt munkáspárti miniszternek csupán tizenhét hallgatója akadt, egy másiknak pedig csak hat!

A karrieristák — ilyenek pedig sokan vannak a munkáspártban — felismerték már, hogy nem számíthatnak népi támogatásra egy olyan politikához, amely nem egy vonatkozásban még a toryk (konzervatívok) politikájánál is reakciósabb.

A lázadó nagy részét az elmúlt néhány hét fejleményei kényszerítették állásfoglalásra. A „The Economist” nemrégiben az angol gazdasági helyzetet elemző cikkében a „Mr. Butskell dilemmája” címet adta (jelezzve ezzel a szójátékkal, hogy a gazdasági politikát illetően Butler, a hivatalban lévő konzervatív pénzügyminiszter és Gaitskell, a volt munkáspárti pénzügyminiszter között teljes az egyetértés). A lap cikkében ki is fejtette, hogy mint köztudomású, Butler és Gaitskell között fellegős és gyakorlati dolgában nincs különbség. A munkáspárti képviselők viszont tudják, hogy ilyen politikával nem nyerhetnek meg választásokat és a szakszervezeti vezetők is tudják, hogy tagságuk támogatására többé nem számíthatnak, ha nem tudnak többet ajánlani, mint a konzervatívok.

Igy tehát végül a válság elkerülhetetlenné vált. Ez az országban azzal kezdődött, hogy a régebben oly engedékeny szakszervezeti vezetők nem akartak többé belenyugodni a sülyedő életszínvonalba, az alsóházból pedig azzal, hogy lázadás tört ki a kormányban a hadikiadásokra vonatkozó nyilatkozata ellen.

Mialatt belpolitikai kérdésekben már felhangzott az ellenzéki hangulat, Morrison erejének tökéletes telbecsülésével felhívta a

pártot, hogy foglaljon állást Nyugat-Németország felfegyverzése mellett. Miután pedig már kitért, hogy milyen nagyarányú a belső ellentét a munkáspártban, Churchill miniszterelnök az alsóházi vita során még jobban „befűtött” a labourista vezetőknek. Összinté elismerését fejezte ki nekik azért, hogy annak idején ők kezdeményezték a nyugati szövetséget és a német újrafegyverzés politikáját, azután pedig annak a reményének adott kifejezést, hogy a Szovjetunióval további tárgyalásokra kerül majd sor. Végül pedig helyeslően nyilatkozott arról, hogy brit üzletemberek látogattak Moszkvába és annak a reményének adott hangot, hogy az amerikai kivételes korlátozások nagy részét megszüntetik. Churchill ezeket a kijelentéseket éppen olyan időpontban tette, amikor a munkáspárt és a szakszervezeti vezetőség a legnagyobb hevével kardoskodott a külkereskedelmi korlátozások mellett és igyekezett minden áron lekicsinyelni az angol üzletemberek moszkvai látogatásának eredményességét. (Az igazság kedvéért itt meg kell említeni, hogy Sir Winston Churchill ezzel kapcsolatban borsot tört az angol külügyminisztérium orra alá is a munkáspárt és a szakszervezet vezetőségének).

A munkáspárti vezetők az volt a legnagyobb csapás, hogy az alsóházi vita során nyilvánvalóvá vált politikájuk csődje, annak a politikának a csődje, amelynek útjára a munkáspárt 1946-ban lépett, amikor Attlee, Bevin és Morrison leszerelte a pártban Churchill fultont beszédének (Churchill ebben a hírhedt beszédében hirdette meg a „hidegháború” politikáját. — A szerk.) megtagadása érdekében kialakult mozgalmat. Ezzel vette kezdetét a kétpárti politika és vele együtt a burkolt koalíció. A Fultonban kezdeményezett vonal adta meg Amerikának a jelet és lehetőséget arra, hogy a hadianyaggyáratok üzemből tartsa és a hadipari profitokat felduzzassza. Nagy-Britannia számára pedig ez jelentette az

1945-ös választásokon megígért messzemenő szociális reformokhoz fűzött remények összeomlását. Mindez a növekvő hadikiadások és a fokozott hidegháború keresztlővelelt a végső áruláshoz, a náciának a „szabad világ” megmentőiként való felavatásához.

Ennek a politikának az ára az, hogy a hadikiadások nem csökkennek, ami a nevelési, valamint az egészségügyi és egyéb szociális szolgálatok leromlásával és az egész munkásszint életszínvonalának súlylyedésével járt. Ez a politika vezetett ahhoz a legutóbbi elhangzott javaslathoz is, hogy több angol katonát tartsanak az európai szárazföldön. Most a két háborút megért angol otthonokba beköltözött az a félelem, hogy a német agresszorok saját népiüket és szomszédaikat egy még kalasztrófálisabb háborúba sodorhatják.

Ez a felismerés annál is keservesebb, mert a munkáspárt legtöbb tagja ma már belátja, hogy „orosz veszély” nincs és nem volt akkor sem, amikor Bevin volt a külügyminiszter és hogy a koreai háborút — amelyre a feszültség állandósítása végett volt szükség — nem az északkoreaiak, hanem az a Li Szin Man kezdte, aki ma is azzal fenyegetőzik, hogy megtorpedózza a genfi értekezletet.

A munkáspárt és a szakszervezet gépeze ugyan hosszabb időn át féken tud tartani még egy ilyen nagyarányú lázadást is, mindamellett végre elérkezettünk ahhoz a ponthoz, amikor a tagság egy jelentős része látja már, hogy a vezetés a jobboldali vezetők által diktált politika. Ennek a pártnak vezetői, amely 1945-ben büszkén hirdette magát „szocialistának”, ma már nem is beszélnek szocializmusról. Nekik több közük van Krupekhhoz és Adenauerhez, mint azokhoz a paraszthoz, akik megkapták a földet a Német Demokratikus Köztársaságban, vagy azokhoz a munkásokhoz, akik helyet kaptak a volt I. G. Farben-Industrie gyárainak igazgatóságában.

Ma már látszik, hogy a munkáspárt politikájának megváltoztatására irányuló követelések a párttagok nagy többségének követelése. Ennek a nagy többségnek azonban még utat kell kőnie és követeléseit tettekben kell kifejeznie.

Gordon Schaeffer